

Det sidste store hovedområde, som vi lægger op til at inddrage i debatten, er børns livsmuligheder. De fleste børn i Danmark trives heldigvis og har det godt, men gruppen af truede børn, der faktisk har det rigtig skidt, vokser og vokser. Vi kan pege på den negative sociale arv, det opskruede tempo i arbejdslivet og opløste sociale netværk som årsager til, at mange børn i dag er truede.

SF vil afsætte en pulje til at styrke børns og familiers adgang til uformel og uafhængig rådgivning, midler til at styrke børnesagkyndig rådgivning og til at sikre barnet en talsmand i skilsmissegager, midler til at fjerne ventelisterne på de psykiatriske børneafdelinger og ansættelse af et antal personer, der følger barnet i de svære børnesager. Men vi ønsker også en generel styrkelse af samfundets indsats over for børn og børnefamilier. Der skal være plads til børn, tid til børn og bedre muligheder for, at børn kan deltage i kultur og demokrati.

SF vil have børnepasningsgarantien ført ud i livet. Der er oprettet mange nye pladser, men der er stadig væk et godt stykke til målet. Reelt er det stadig kun omkring en tredjedel af de 1-5-årige, der er omfattet af en garanti. Interessant nok har regeringens erhvervsreddegørelse, der udkom i tirsdags, jo vist os, at flertallet af virksomheder anser det for væsentligt for deres konkurrenceevne, at en ordentlig børnepasning er på plads dér, hvor de etablerer sig. Vi håber, at den erkendelse også får betydning for de politiske forhandlinger om at få gennemført den nødvendige udbygning.

SF lægger samtidig afgørende vægt på, at der er en ordentlig kvalitet i børnepasningen, og at man heller ikke skærer planløst ned på såkaldte sidefunktioner. F.eks. betyder nedskæringen i rengøringen ofte flere syge børn, og det samme opnår man ved merindskrivninger, hvor antallet af kvadratmeter pr. barn skrumper ind. Vi skal den modsatte vej og vise, at vi prioriterer ordentlige vilkår for børnene.

Når vi taler om børns behov, er der også én faktor, som vi umuligt kan komme uden om. Alle undersøgelser viser, at børns stærkeste ønske langt ud over alle mulige slags legetøj er mere tid sammen med far og mor, og det er utroligt, så lidt samfundet tager det ønske alvorligt. Regeringen skærer tværtimod orlovsydelsen ned fra 70 pct. til 60 pct. af dagpenge-satsen pr. 1. april 1997.

SF vil tværtimod forbedre orlovsordningerne og skabe bedre muligheder for nedsat arbejdstid

for småbørnsfamilier. Vi anser det for fuldstændig meningsløst, at familierne skal knokle så meget, lægge så meget energi på arbejdsmarkedet med det resultat, at de har så lidt tid til at være sammen med deres børn, at omsorgssvigt bliver en hverdagsbegivenhed, at hele det offentlige behandlingssystem, uanset om det er daginstitutioner, om det er skoler, eller hvad det kan være, får meget tunge problemer at tackle, fordi vi ikke giver forældrene tid, plads, ressourcer til at tage sig af deres egne børn.

Endelig vil SF sætte fokus på børn og kultur og afsætte midler til forsøg med at inddrage børn i det lokale demokrati.

SF's krav er ikke enkeltvis ultimative. Vi ved godt, at et parti med 13 mandater ikke kan bestemme alt, men vi går til forhandlingerne for at påvirke finansloven i den retning, der er skitseret på de fem hovedområder. Det er vigtigt for os, at indsatsen mod arbejdsløsheden bliver styrket. Det er vigtigt for os at få balance i økonomien og få styr på statsgælden. Det er vigtigt for os at få styr på den grønne gæld. Det er vigtigt at få bekæmpet nedslidning på arbejdsmarkedet. Det er vigtigt at få forbedret børns vilkår.

Derudover vil vi møde op med andre gode forslag på andre områder. Vi ved godt, at der er masser af andre politiske bolde i spil. Dem har vi selvfølgelig også meldinger på.

Hvor langt vi når i forhandlingerne, bliver afgørende for, om vi kan lave et finanslovforlig med regeringen. Det er det, vi stræber efter. Lykkes det, er vi selvfølgelig parat til at kvittere ved at stemme for finansloven til december.

Bjørn Elmquist (RV):

En dag midt i august læste jeg en leder i dagbladet Børsen. Jeg tror, overskriften var »En kedelig finanslov«, og det var selvfølgelig affødt af det forslag til finanslov for 1997, som finansministeren havde fremsat dagen i forvejen eller måske to dage i forvejen. Og jeg havde jo to muligheder ved overskriften – enten at tro, at det var ordet kedelig, som man bruger det: »en kedelig karl«, altså sådan én, man ikke kan lide, en ubehagelig, ondsksfuld og forkert én, eller også havde det noget med underholdningsværdien at gøre, og min undren steg, efterhånden som jeg læste lederen, for det havde faktisk med det sidste at gøre, underholdningsværdien.

Der er flere, der har været inde på det samme emne her i dag, at det har været et finanslovforslag fra regeringens side, som ikke indeholder de store armsving, og det blev sagt: heller ikke